

nerne og kampen i Folketingets Europaudvalg så vise. Jeg synes, det er sagligt velbegrunderet, at Enhedslisten undlader at stemme til en sådan dagsorden som den her. Dens indhold er af en sådan art, at man nærmest ud fra et hvilket som helst synspunkt er nødt til at undlade at stemme til så uklart et indhold.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg tror ikke, det er muligt at ændre hr. Keld Albrechtsens opfattelse på nuværende tidspunkt, og det kan man jo så ærgre sig over. Jeg tror, de fleste, der senere læser Folketingets forhandlinger, vil få mulighed for selv at danne sig et billede af, hvad hr. Keld Albrechtsen på Enhedslistens vegne har sagt om det dagsordensforslag, man nu ikke vil stemme imod.

Men jeg skal i hvert fald ikke undlade stadig væk at gøre hr. Keld Albrechtsen opmærksom på, at man har omtalt dagsordensforslaget som i bedste fald ligegyldigt og i værste fald direkte dårligt, og man har fået at vide, at der ikke er nogen stramning af tidligere praksis, hvad SF så er uenig i, hvorfor det er uklart, hvad dagsordenen egentlig betyder.

Man har sagt, at der var en række spørgsmål, man ville have svar på for at kunne tage stilling til dagsordensforslaget, men man har ikke kunnet få svar på dem. På baggrund af alt det her vælger man så af taktiske årsager at undlade at stemme for at redde regeringen, som ellers ville være bragt i mindretal.

Det er det, jeg siger: Man tager politiske hensyn mere end det, som Enhedslisten plejer at påstå den gør, nemlig alene at tage saglige hensyn.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg skal starte med at sige tak til ordførerne for Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, som jeg synes holdt nogle gode og rigtige indlæg i debatten, der understregede, at spørgsmålet om madsminke både er et sundhedsmæssigt spørgsmål om rene og sunde fødevarer og et spørgsmål om vores generelle produktionsmetoder og dermed om, hvilken fødevarerpolitik vi generelt ønsker at føre i Danmark.

Jeg må sige til Venstre og De Konservative, at jeg synes, deres indlæg under debatten i dag har været noget ukonstruktive. Man har forsøgt at så tvivl om klarheden i den dagsorden, der var foreslået, men vi har altså ikke hørt ret meget om, hvad Venstre og De Konservative egentlig

selv mener på området. Det får stå hen i det uvisse og bliver muligvis afklaret ved en anden lejlighed.

Jeg vil gerne sige til hr. Kent Kirk, som var inde på, at der jo ikke var hverken politiske partier eller fødevarerproducenter, der ønskede at skade forbrugerne, at jeg tror sandelig heller ikke, der er nogen, der undervejs har påstået, at det skulle være det direkte formål. Men spørgsmålet er, hvor højt forbrugerhensynet vægtes i forhold til andre hensyn, der også indgår i debatten. Der er jo ingen tvivl om, at der er nogle producenter, som på grund af lav hygiejne billige produktionsmetoder eller af almindeligt konkurrencepres forsøger sig med lidt nemmere løsninger, end de egentlig burde kunne stå inde for. Dét er det altså lovgivningens opgave at sikre, at der er nogle regler, som lægger et vist bundniveau for, hvor underlødige fødevarer der kan markedsføres i Danmark og i EU.

Så har der været en længere debat om beslutningsprocessen i EU, og der vil jeg da godt sige, at jeg faktisk meget langt hen ad vejen var enig med hr. Kristian Thulesen Dahl, og det er også en del af baggrunden for, at vi har rejst denne forespørgsel. Sagen er jo den, at en meget stor del af beslutningsprocessen i EU ligger forud for det tidspunkt, hvor Kommissionen fremsætter sine forslag. Der foregår intense forhandlinger i komiteer og i Kommissionen med deltagelse også af danske embedsmænd forud for fremlæggelsen af Kommissionens forskellige forslag, og dér finder vi det helt afgørende, at de nationale parlamenter kommer meget stærkere ind på et tidligere tidspunkt med nogle generelle retningslinjer, som præciserer, hvad Danmarks og de andre landes interesser er, for at få indflydelse på, hvad det er for nogle forslag, Kommissionen fremlægger. Vi håber, at denne debat kan blive efterfulgt af andre, hvor vi på et tidligere tidspunkt fastlægger nogle overordnede målsætninger og nogle sigtelinjer, som kan præge arbejdet i EU i langt højere grad, end det har været tilfældet hidtil.

Hr. Keld Albrechtsen har adskillige gange forsøgt at forklare, om Enhedslisten synes, at det er en god eller en dårlig dagsorden. Det skal jeg ikke bidrage yderligere til, men blot tilslutte mig den bemærkning, som Enhedslisten også gjorde, at det jo nu må vise sig, hvilke praktiske konsekvenser den får. Dét håber jeg da, at vi kan tælle Enhedslisten blandt de partier og de stemmer, som vil medvirke til, at det, der rent faktisk står i teksten, også bliver omsat til praktisk politik, for det er jo det, der er formålet med det.